

Sirkka-Liisa Kähärä ja 13 vuotta Rekolan Raikkaan puheenjohtajuutta

Paula Kaunismäki

Sirkka-Liisa Kähärä, paremmin Sikuna tunnettu, kuvaa itseään henkilönä, joka perehtyy asioihin, on aikaansaava, osaa olla jämäkkä ja päättäväinen kun on tarve. Hän omaa hyvän huumorintajun viihtyen ja nauttien toisten seurasta.

Siku sanoo, että hänen lapsuutensa oli tavallinen. Hän asui Rautpohjassa Valmetin omistamissa vuokra-asunnoissa. Lastentarhan kaverit asuivat samalla alueella ja näin päivän pihaleikit jatkuivat myös iltaisin kotipihalla. Koulu ja harrastusmahdollisuudet olivat lähellä, myös uimahalli, jossa hän aloitti kilpauintiharrastuksensa jo 8–9-vuotiaana. Nuoruuden täytti koulu ja kilpauinti. Uintiharrastusta oli vapaa-ajalla ja viikonloppuisin. Uinnin myötä Siku sai uusia ystäviä, uintiharrastus yhdisti ja vapaa-aikana liikuttiin yhdessä.

Lapsuuden perheeseen kuuluivat isä, äiti ja 3,5 vuotta vanhempi veli. Perhe harrasti yhdessä retkeilyä, kävivät uimassa ja maaseudulla Nilsiässä, mistä Sikun isä ja äiti olivat kotoinen. Kesälomat kuluivat pääosin Nilsiässä kalastellen eikä kesälomareissuja tehty kovin kauas. Nykyinen perhe on kahden aikuisen perhe, josta lapset ovat muuttaneet omilleen, mutta asuvat lähellä ja yhteydenpito on tiivistä. Perheenjäseniä yhdistää ammattiyhdistysliikkeen kautta vaikuttaminen asioihin. Poliitiikka on koko perheelle tuttu puheenaihe, josta voidaan keskustella koska vain.

Siku piti lukion jälkeen välivuoden, jonka jälkeen hän haikautui Työväen Akatemiaan Kauniaisiin yhteiskunnalliselle linjalle. Siellä hän tapasi mielenkiintoisia ihmisiä, ammattiyhdistysliikkeen aktiiveja ja erilaisista lähtökohdista olevia yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneita ihmisiä eri puolilta Suomea. Vuoden 1988 joulukuussa Siku valmistui röntgenhoitajaksi, vuonna 2000 sairaanhoitajaksi. Hän on ollut vuodesta 2004 kirjoilla Itä-Suomen yliopistossa, mutta opintojen saattaminen loppuun ei ole onnistunut. Syksyllä 2020 Siku aloitti ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opiskelun, joka on ns. lopputyötä vailla.

Lukeminen on Sikulle ollut aina tärkeää. Yksi parhaimmista, ellei paras joululahja on hyvä tai useampi hyvä kirja. Historialliset tapahtumat, dekkarit ja varsinkin 2. maailmansodan ja natsisimin syntyyn ja nousuun liittyvät asiat on kiinnostaneet aina.

Siku lopetti kilpaurheilun lukioaikana. Meni useampi vuosi, ettei hän käynyt edes uimahallilla. Ja meni vuosia ennen kuin hän aloitti tavoitteellisen liikkumisen. Nyt hän tykkää lenkkeillä, sauvakävellä ja uida.

Mansikanpoiminta kesätyönä oli työuran alkua, sitten siivousta iltaisin ja viikonloppuisin. Lukioaikana Siku jakoi Suur-Jyväskylän lehteä. Näistä hän sai hyvin taskurahaa omiin menoihin. Hän oli työllistettynä Keski-Suomen museossa tutkimusapulaisena pitäessään välivuoden lukion jälkeen. Työtehtäviin kuului vaikka mitä. Siku kiillotteli näyttelyhopeita, pussitteli lasinegatiiveja ja viikonloppuisin sekä iltaisin hän istui museon kassalla ja myi lippuja. Tästä työstä hänelle on jäänyt mukavat muistot.

Siku työskenteli röntgenhoitajan opintojen kesälomilla Koskelan sairaalassa. Valmistuttuaan hän aloitti työt Pieksämäen aluesairaalassa. Tässä työssä hän oli vain vajaan vuoden, kunnes palasi Helsinkiin Terveystieteiden Opiskelijoiden Liitto Terhol ry:n pääsihteeriksi. Samaan aikaan politiikka vei mukanaan ja melko pian Siku siirtyi Sosiaalidemokrat

kraattisten Nuorten Keskusliittoon järjestösihteeriksi. Tässä tehtävässä hän oli kuusi vuotta, kunnes lähti opiskelemaan sairaanhoitajaksi. Opintojen aikana Siku teki kesä- ja keikkatöitä sekä Koskelan sairaalassa että Peijaksen ensiapupoliklinikalla.

Kun Siku valmistui sairaanhoitajaksi vuonna 2000, hän sai työpaikan Myyrämäen terveysasemalta vuoden 2001 alusta. Varsinaisesta sairaanhoitajan toimesta hän irtisanoutui vuodenvaihteessa 2019. Hän oli töissä myös sosiaali- ja terveystoimessa projektisuunnittelijana suunnittelemassa eReseptin ja potilastiedon arkiston käyttöönottoa Vantaalla. Vakinaisessa suunnittelijan tehtävässä hän ehti olla hieman yli vuoden ennen kuin hän siirtyi JHL:ään. Kun Siku helmikuussa 2021 irtisanoutui Vantaan kaupungilta, niin samalla päättyi 20 vuoden ja kahden kuukauden ura Vantaan kaupungilla. Siku siirtyi uusiin tehtäviin aloittaessaan JHL:n aluepäällikkönä Etelä-Suomen alueella.

Politiikasta Siku kiinnostui Työväen Akatemiassa ja röntgenhoitajaopiskelijana hän lähti mukaan opiskelijatoimintaan. Poliitiikka ja vaikuttaminen sosialidemokraattisessa liikkeessä on ollut harrastus jo vuosikymmeniä. Se on olennainen osa vapaa-aikaa ja lähes koko ystäväpiiri on jollain tavoin sidoksissa yhteiskuntavaikuttamiseen, politiikkaan ja ammattiyhdistysliikkeeseen. Tämä nykyinen työ on työtä, jossa harrastuksesta on tullut työ ja hän nauttii siitä toden teolla. Tällä hetkellä kiinnostuksen kohteina ovat sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus, palvelujen siirtyminen hyvinvointialueille. Mitä Vantaalle jää? Entä miten pystytään tarjoamaan asukkaille monipuolista toimintaa ja mahdollistamaan uusia palveluavauksia?

Sikulle urheilu merkitsee hyvinvointia, vapautta ja elämän nautintoa. Sitä ilman voi pärjätä hetken, mutta taukojenkin jälkeen hän kokee, että paluu urheiluun ja liikunnan pariin on aina yhtä voimaannuttavaa ja ihanaa. Hänen mielestään jokaisella lapsella ja nuorella pitäisi olla vähintään yksi liikuntaharrastus ja jokaisen pitäisi liikkua viikoittain muutamia

kertoja siten, että saa hien pintaan. Urheiluosuorituksen jälkeen olo on sanoin kuvaamattoman mahtava. Itsensä voittaminen on parasta!

Rekolan Raikkaan historian ensimmäinen naispuheenjohtaja oli Siku, jossa tehtävässä hän noudatti periaatetta, että asioita suunnitellaan, päätetään ja tehdään yhdessä. Jokaisen työpanos seuratoiminnassa on aina ollut tärkeää. Naiset ehkä harrastavat liikuntaa aktiivisemmin kuin miehet ja monessa seurassa juuri naiset ovat niitä toiminnan mahdollistajia, kantavia voimia ja samalla aktiivisia liikkujia. Naisten osallistuminen johtotehtäviin antaa myös uusia näkökulmia arjen sujumiseen ja toimintamallien uudistamiseen sekä ennen kaikkea yhteistyötä erilaisten ihmisten kanssa.

Sikun puheenjohtajakaudella Rekolan Raikkaan, alueen kaiken ikäisten asukkaiden urheiluseura, vietti 90-vuotisyhteisiä juhlia. Koivukylän aseman vieressä, missä Siku on asunut 19 vuotta ennen muuttoaan Rekolanmäkeen, hän näkee päivittäin seuran eri-ikäisiä aktiiveja. Koivukylän keskusta on muuttunut viimeisten vuosien aikana paljon, mutta samalla alueen asukkaat ja järjestöt ovat aktiivisesti ottaneet kantaa ja osallistuneet asemaseudun, Kirnun alueen ja Koivutorin viihtyvyyden ja toiminnallisuuden parantamiseen. Se näkyy kaupunkiympäristön muuttumisena, mm. erilaisina taideteoksina ja yhteisenä uutena, aikaisempaa kaksi kertaa suurempana asukastila Kirnuna. Asukkaiden ja eri järjestöjen yhteistoiminta on tuottanut tulosta. Vielä on luonnollisesti paljon tekemistä ja parannettavaa ja siihen tarvitaan edelleen yhteisiä ponnistuksia, niin yksittäisten asukkaiden kuin

LEENA WARÉN

järjestöjenkin. On huolehdittava myös siitä, että kaupunki omalta osaltaan pitää jo alueella olevat aukiot, puistoalueet, erilaiset kentät, pururadan ja jokivarren siisteinä ja toiminnallisina, jotta jatkossakin niillä voidaan järjestää hyviä avoimia tapahtumia asukkaille, meille kaikille.

Rekolanmäkeen muuttaminen avaa Sikulle omissa elinympäristössä ihan uusia näkymiä. Kauppoja ja palveluja ei ole lähitöillä, mutta niitäkin löytyy kävely- ja pyöräilymatkan päästä. Sen sijaan luonto on aivan vieressä, se tulee syliin. Lenkkipolut, hyvinä talvina loistavat ladut ja tulevaisuudessa Elmon uimahalli sekä urheilupuisto ovat vieressä. Lähi- luonto on vahva osa myös Rekolan Raikkaan toiminta-alueita ja juuri siksi Siku toivoo, että sitä hyödynnettäisiin seuran toiminnassa.

Tällä hetkellä Sikulle on tärkeää saada uusi asunto järjestyseen, järjestää ja hallita työmäärää ja työtehtävät sekä vaikuttaa politiikassa juuri nyt vantaalaisille tärkeissä asioissa.

Lyhyesti kysyttynä:

Teini-iässä ihailin erityisesti joitakin näyttelijöitä ja huippu-urheilijoita
Liikutun yleensä kyyneliin, kun kuulen todellisia selviytymiskertomuksia
Viimeksi kiljuin riemusta, kun uusin valtuustopaikkani (No, ehkä en kiljunut, mutta lähes kuitenkin)
En enää nykyään suutu, kun joku yrittää provosoida (ainakaan niin nopeasti)
Kadun, että olen niin spontaani, varsinkin sanoissani. Hermoni menevät, kun asioita jahkataan, eikä saada päätöksiä aikaan.
Jos elän yli satavuotiaaksi, niin toivottavasti järki pelaa ja jalat liikkuvat
Aion vielä opetella soittamaan pianoa vielä paremmin.
Ennen oli paremmin, niin mikä? Ennen oli vain toisin.
Jos saisin lahjaksi miljoona euroa, ostaisin kaiken mistä olen haaveillut, matkustaisin ja jakaisin lapsille.
Mitä muuttaisin maailmassa, vahvistaisin suvaitsevaisuutta ja poistaisin rasismia.

Millaiset terveiset haluat lähettää meille, jotka luemme tämän jutun: Kannattaa miettiä, mitä asioita omissa elämässä voisi muuttaa niin, että oma hyvinvointi lisääntyisi.